

Jézus mondta: Ismerd meg, ami színed előtt van, és ami előled elrejtett, nyilvánvalóvá lesz számodra. Ugyanis nincsen semmi, ami el van rejtve, és ne lenne nyilvánvalóvá.

Tamás evangéliuma 4

Jézus evangéliuma

írta Kis Tamás

2022. január 27.

Keresztelő János	a bemerítkezők vezetője, próféta
Jézus Krisztus	János tanítványa
Simon	János tanítványa, a "Mágus"
Heródes Antipas	Galilea negyedes fejedelme
Mária Magdolna	Jézus követője, felesége
Péter	Jézus tanítványa, halász
András	Jézus tanítványa, Péter testvére
Fülöp	Jézus tanítványa
Júdás	Jézus tanítványa, sicarius
Kajafás	Főpap
Quintus Pontius Pilatus	Júdea helytartója
Nagy Constantinus	Róma császára
Szent Hosius	Córdoba püspöke, Nagy Constantinus tanácsadója

pásztorok, kereskedők, farizeusok, zsidók, szamaritánusok, a főpapi rend tagjai, tanítványok

Történi: Jeruzsálemtől nem messze, a Szuba nevű falu mellett lévő barlangban; Énon vidékén; Machaerusban, Heródes Antipas palotájában; Galilea pusztaságában; Getszemánikertben; Pontius Pilatus palotájában; a Golgota hegyén; Niceában, Nagy Constantinus szálláshelyén

Idő: i.sz. 30. tájékán és i.sz. 325. júniusában

I. felvonás

i.sz. 30. tájékán

1. szín

Üres pusztaság. Csak Jézus hangja hallatszik.

Jézus hangja:

001 Én vagyok a Dávid király házából való Názáreti Jézus,
kit a Messiásnak neveznek. Ahogy a régi írások
mondják, Dávid törzséből kél Izrael népének megváltója,
ki egyesíti a tizennégy törzset, úgy az én nemzetségem
005 tőle ered. Mert Ábrahám nemzé Izsákot;
Izsák nemzé Jákóbot; Jákob nemzé Júdát;
Júda nemzé Fárest; Fáres nemzé Ésromot;
Ésrom nemzé Arámot; Arám nemzé Áminádábot;
Áminádáb nemzé Naásson; Naásson nemzé Sálmont;
010 Sálmon nemzé Boázt; Boáz nemzé Obedet;
Obed nemzé Isait; Isai nemzé Dávid királyt.
Dávid király fia volt Salamon; Salamon fia volt Roboám;
Roboám fia volt Abia; Abia fia volt Asá;
Asá fia volt Jósafát; Jósafát fia volt Jórám;
015 Jórám fia volt Uzziás; Uzziás fia volt Joathám;
Joathám fia volt Ákház; Ákház fia volt Ezékiás;
Ezékiás fia volt Mánásse; Mánásse fia volt Ámon;
Ámon fia volt Jósiás; Jósiás fia volt Jekoniás, ki a
babilóniai fogság keservekkel teli idején született.
020 A babilóniai fogság után Jekoniás nemzé Salátielt;
Salátiel nemzé Zorobábelt; Zorobábel nemzé Ábiudot;
Ábiud nemzé Eliákimot; Eliákim nemzé Ázort;
Ázor nemzé Sádokot; Sádok nemzé Ákimot;
Ákim nemzé Eliudot; Eliud nemzé Elezárt;
025 Elezár nemzé Mattánt; Mattán nemzé Jákóbot;
Jákob nemzé Józsefet, ki férje Máriának, az én
szülőanyámnak. Így tehát ahogy meg van írva,
Ábrahám-tól Dávid királyig tizennégy nemzedék,
Dávid király uralkodásától a babilóniai fogságba
030 vitelig megint csak tizennégy nemzedék élt és a
babilóniai fogságba vitel után tizennégy nemzedékre
születtem én is.

Elmondom néktek az én igaz történetemet, hogy ne
035 más szájából halljátok, s ne olyantól értesüljete,
ki csak mástól hallotta mindezt.
Éltem, gyógyítottam, tanítottam, démonokat űztem,
s mindezt sok hívet szereztem. Sokan elhagyták
értem házukat, családjukat, s temérdek vagyonukat.
040 Mindezen jóság, melyet tőlük kaptam, érdemtelenül
szállt reám, mert hatalmas bűnt követtem el.
Irigységből és gőgből elárultam mesteremet, s így
méltán szenvedem el az irtózatos kínhalált.
Gyalázatos tettem ellenére az Úr mégis engem
választott, hogy magamra vegyem minden ember
045 bűnét és megváltsam őket a bűnhődéstől.
Az Úr adjon erőt néktek hallani az én keserves
történetemet, hogy okuljatok belőle!

2. szín

*Jeruzsálemtől nem messze, a Szuba falu közelében, egy barlangban.
Keresztelő János áll közében, körbeveszik Simon, Jézus és más tanítványok.*

Keresztelő János:

Őseink megszentelt helye ez, ahol most állunk.
Évszázadok óta végzik itt a bemerítkezés magasztos
050 szertartását. Isten akaratából az én feladatom e rituálé
elvégzése és ezáltal közösségünkbe bevezetni
titeket. Én most ugyan vízzel keresztelek, de nem
sokára visszatér Illés próféta és ő a szentlélekkel
keresztel majd. Mert közel a nap, amikor újra köztünk
055 lesz és átveszi az én nehéz feladatomat, mert csak
ő méltó arra, hogy kereszteljen. Éppen ezért én csak
méltatlan előfutáraként végzem e szertartást.
Híveim, a bemerítkezés után fogadjátok szeretettel
két új testvérünket, kik immáron közösségünk teljes
060 jogú tagjaivá válnak. Te, Simon testvér, lépj elő és
helyezd a lábad a kőlapra, hogy megmoshassam!

*Simon előlép és a jobb lábát egy kőlapra helyezi ahol egy talplenyomat van
kivésve. János egy cserépedényből megmossa lábát.*

Simon:

Közétek tartozom és várom, hogy a szentlélek járjon át.

Keresztelő János:

Jézus testvér, most te lépj a kőlaphoz!

*János Jézus lábát is megmossa a cserépedényből, majd összetöri az edényt és a
darabjait szétszórja a földön.*

Jézus:

Közétek tartozom és várom, hogy a szentlélek járjon át.

Keresztelő János:

065 Most pedig menjünk a medencéhez a bemelegítéshez!

János, Simon és Jézus a barlang végében lévő medencéhez lépnek. János először Simont, majd Jézust is a víz alá nyomja.

Keresztelő János:

A mi Urunk, az egy élő, igaz és könyörületes isten nevében megkeresztellek benneteket. A mai naptól fogva ti is így cselekedhettek a hozzátok fordulókkal.

János, Simon és Jézus kilépnek a medencéből és újra körülveszik őket a hívek.

Keresztelő János:

070 Híveim! Imádkozzunk együtt az Úrhoz!
Mi Urunk, ki a mennyekben vagy, megszenteljük a te neved.

Mindenki:

Mi Urunk, ki a mennyekben vagy, megszenteljük a te neved.

Keresztelő János:

075 Jöjjön el a te világod, legyen meg a te akaratod a mennyben és a földön egyaránt!

Mindenki:

Jöjjön el a te világod, legyen meg a te akaratod a mennyben és a földön egyaránt!

Keresztelő János:

Bocsáss meg nekünk, ha vétkeztünk! Mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek.

Mindenki:

080 Bocsáss meg nekünk, ha vétkeztünk! Mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek.

Keresztelő János:

Szabadíts meg minket a gonosztól!

Mindenki:

Szabadíts meg minket a gonosztól!

Keresztelő János:

085 Uram, az egész világ a tied örök dicsőségedre.
Ámen.

Mindenki:

Uram, az egész világ a tied örök dicsőségedre.
Ámen.

Keresztelő János:

090 A bemelegítés véget ért. Menjünk és fogyasszuk el
közösén az ünnepi vacsorát. Ne feledjétek! A kenyér
a mi Urunk teste, a bor a mi Urunk vére. Ő táplál
minket a világon.

A hívek a barlang kijárata felé indulnak.

3. szín

*Jeruzsálemtől nem messze, a Szuba falu közelében, a barlang bejáratánál
ahova sziklába vájt lépcsősor vezet le.*

Simon:

Jézus, tényleg úgy hiszed, hogy jobb vezetője lennél
közösségünknek, mint én?

Jézus:

095 Bizony úgy, Simon. Az én imám meghallgatja az Úr
és jeleket is küld.

Simon:

Látta már valaki ezeket a csodás jeleket? Vagy csupán
csak te állítod, hogy istentől valók, más senki? Az én
csodatetteimet többen látták már és tanúsítják is,
hogy az Úr adott erőt nékem.

Közben újabb hívek érkeznek és körülállják a beszélőket.

Egy a hívek közül:

100 Én láttam Simon egyik csodáját! Az Úr adott neki erőt hozzá.

Jézus:

Nékem nem kell bizonygatnom, hogy az Úr velem van.
Tanukat sem kell hívnom, hogy lássátok, meggyógyítottam
egy szenvedőt. Aztán meg mifélek a te csodatetteid?
105 Köveket emelgetsz az akaratoddal, forgószelet támasztasz.
Mi értelme mindezeknek? Arra jók, hogy elkápráztassák
az egyszerű embereket. Másra nem. Én gyógyítom a
betegeket, kiűzöm a gonoszt a megszállottakból.
Tedd ezeket te is és lesz haszna a csodáidnak. Csak
ez kedves az Úr szemében.

Simon:

110 Amit én meg tudok tenni, azt nem teszi meg akárki.
Istentől kaptam az erőm. Nincs kétségem e felől. Te
viszont csak sarlatán vagy. A gyógyításod megteszi
bármely öreg füves asszony, az állítólagos ördögűzésed
meg hókuszpókusz, vagy csak szerencséd volt

Jézus:

115 Ami fontos, a beteg újra egészségesen élhet, a
megszállottból eltávozik a démon. Csak ez számít.
Repülő köveknek valymi kevés haszna van.

Simon:

120 Ha olyan nagyra vagy a tudományoddal, tegyünk
próbát! Lássuk, ki mellé áll az Úr, ki kapja meg az
égi jelet. Itt most, szemtanuk előtt döntsük el a vitát!

Jézus:

Megmondta az írás: Ne kísértsd a te istened!

Simon:

Tehát félsz versenyre kelni velem.

Többen a hívek közül:

Úgy van, lássuk, kivel az Úr!

Jézus:

125 Ha mindenki ezt akarja, ám legyen. Bizony mondom
néktek keserűen csalódnai fogtok, de legfőképp te,
Simon.

Többen a hívek közül:

Igen, ezt akarjuk!

Simon:

Sok a beszéd. Először én hívom az Urat.
Mindenki hallgasson el!

A kisebb tömeg, ami összegyűlt, elhalkul.

Simon:

130 Én istenem, én Uram, hallgasd meg az imám!
Add, hogy megtehessem, amit más nem! Föld felett
lebegve nézhessek le híveimre.

*Simon nagyon lassan felemelkedik a körülötte állók feje fölé.
A csodálkozás moraja hallatszik.*

Többen a hívek közül:

Oh, Uram, istenem!

Jézus:

135 Én, Uram, híved vagyok mindhalálí. Alávetem magam
akaratomnak. Ha méltónak tartasz rá, mutass jelet, Uram!
Engedd el Simon kezét, s hagyd aláhullani gögijében.
Mert minden tetőled való, akaratod nélkül semmi sem
létesülne, s történe. A rossznak is csak a te jószágod
140 ad teret. Ha nem érdemlem meg a jeledet, a pusztába
vonulok és minden gondolatomat néked szentelem,
hogy egyszer méltó legyek híveid vezetésére.

Simon hirtelen leesik a földre és megsérül a lába.

Simon:

Jaj, jaj! Lábam szegtem.

Többen a hívek közül:

Jézus az Úr kegyeltje! Most már látjuk. Őt követjük.

Simon:

Jaj, jaj! Vigyetek haza, gyorsan!

Jézus:

145 Láttuk az isteni jelet és megerősödött az Úrba vetett
hitünk. Hallgassátok szavaim, mert...

Keresztelő János a tömegen átverekedve magát jó.

Keresztelő János:

Miért ácsorogtok itt tétlenül ahelyett, hogy az Urat
dicsőítve dolgoznátok? Mi történt?

Egy a hívek közül:

150 Simon és Jézus csodát tett! Jézus hite bizonyult
erősebbnek.

Keresztelő János:

155 Hitünk erejét csak az Úr teheti próbára. Minden más
csak istenkísértés. Csalódtam bennetek. Nem
figyeltetek a szavaimra. Isten előtt nincs hitbéli
sorrend. Cselekedeteitek csak mások javát szolgálják
és ne holmi erő fitogtatását. Jézus, tudom, hogy Simon
forrófejű, de rólad ezt nem feltételeztem. Most
menjete haza, híveim! Ma nem tartok prédikációt.
Holnap, amint felkel a nap, itt leszek a barlangban és
beszélék néktek Illés próféta eljövételéről. Otthonotokban
160 asszonyotok és gyermekeitek körében töltsétek az
estét!

*Simont többen felsegítik és támogatva elkísérik. A hívek lassan
szétszélednek. Jézus egyedül marad.*

Jézus:

165 Én Uram, végtelen a te bölcsességed. Jelet mutattál
ma nekem, s a hitem tebenned erősebb, mint
valaha. Mégis harc dúl a lelkemben. Simon olyan
érzéseket hozott felszínre bennem miket legszívesebben
elrejténék előled. Te azonban már akkor tudtál
ezekről a vágyaimról, amikor én még nem is sejtettem
létezésük. Ó Uram, bocsátsd meg, hogy gyarló vagyok!
Gőg és nagyra vágyás mételyezi a lelkem, s küzdeni
170 alig bírok ellene. Oh, de mégis! Ha úgy gondolod,
méltó lehetek rá, add, hogy én vezessem a bemerítkezők

175 közösségét. Simont felelőtlenül csak a külsőségek érdeklik. Én nékem gondom van minden emberre. Beteg, bűnös, megszállt lélek egyformán kedves előttem, akárcsak előtted, Uram. Ha mégsem vagyok méltó e feladatra, kérlek, úzd el belőlem a gonosz vágyat! Ne kelljen viaskodnom a rossz démonommal. Mindazon által legyen meg a te akaratod. Híved maradok mindhalálig.

Jézus jobbra el.

4. szín

Énon vidéke. Egy kis patak medrében Jézus híveket keresztel.

Jézus:

180 A mi Urunk, az egy élő, igaz és könyörületes isten nevében megkeresztellek benneteket.

Jézus egymás után a víz alá nyomja a körülötte állókat.

Mindenki:

Közétek tartozom és várom, hogy a szentlélek járjon át.

Jézus:

A mai naptól fogva ti is így cselekedhettek a hozzátok fordulókkal.

1. bemerítkező:

185 Jézus, mondd meg nekünk, mert magunktól nem tudjuk eldönteni, kit tekintünk vezetőnknek! Jánost vagy téged?

Jézus:

195 Bizony mondom néktek, én hozom el az isten országát néktek. János pusztán előttem jár, akárcsak a búzát arató kaszás a kévét gyűjtő előtt.

2. bemerítkező:

A faluban és a környező vidékeken az emberek azt beszélnek, hogy Illés próféta fog eljönni nemsokára és magával hozza minden igaz hívő számára az isteni kegyelmet. János is azt mondta, őt kell várunk.

Jézus:

200 János csak aprócska homokszem Isten végtelen földjén. Nem fürkészheti ki Isten akaratát. Akit vártok, már eljött. Én fogom megszerezni számotokra az isteni kegyelmet.

1. bemerítkező:

205 Mikor jön el ez az idő és honnan fogjuk tudni, hogy már az Isten kegyelmében részesülünk?

Jézus:

210 Türelem, híveim, türelem! Hogy mi módon történik meg mindez, arról még én sem kaptam útmutatást az Úrtól, de már közel az idő. Ez bizonyos. A mi dolgunk, hogy imádkozzunk és hagyjuk, hogy létesüljön az Úr akarata. Addig is minél több hívet tereljetez hozzám, hogy a bemerítkezés szent szertartását elvégezhessem. Ne Jánoshoz küldjétek őket, mert én állok közelebb az Úrhoz.

3. bemerítkező:

215 Áldj meg engem, Jézus! Hozom atyám fiát, hogy ő is kezed által bemerítkezhessen.

1. bemerítkező:

Én sógoromat és lányát hozom.

Jézus:

Csak menjetez és térjetez vissza mihamarabb. Áldott legyen a ti utatok.

A bemerítkezők lassan szétszélednek, Jézus egyedül marad.

Jézus:

220 Valóban én állok közelebb az Úrhoz? Vagy csupán az irigység mondatja ezt vélem? Nagyravágyás és gőg tovább mételyezi szívemet. Oh, jaj! Hiába küzdök ellene. Érzem, tudom, nekem kell vezetnem a bemerítkezők közösségét, de János mégis érdemesebb rá. Ő tiszta szívű és nem fertőzi önös érdek a cselekedeteit. Uram, adj erőt, hogy legyőzhessem a bensőmben dülő rossz vágyat! Ne kelljen örökös harcban élnem!

225

Jézus jobbra el.

5. szín

Énon vidéke. Egy másik forrás medrében János híveket keresztel.

János:

A mai naptól fogva ti is így cselekedhettek a hozzátok fordulókkal.

1. bemerítkező:

230 Mester, rokonaim élnek Qumránban. Ők mesélték, hogy már három emberöltővel ezelőtt eljött a messiás, akit az Igazság Tanítójának neveznek. Valóban nem kell várnunk őt?

János:

235 Türelmesen várnunk kell tovább. Az Igazság Tanítója csupán egy próféta, ki a farizeusok ellen harcolt és új hittételeket adott az esszénusoknak. Ő nem Illés próféta, talán első hírnöke az eljövendőnek.

2. bemerítkező:

240 Himnuszait gyakran olvassák az írástudók, amikor a szent iratokról beszélnek. Mester, szabad-e ezeket hallgatnunk?

János:

Bölcs tanító volt és Istentől ihletett minden szava. Általa is közel kerülhettek az Úrhoz.

3. bemerítkező:

Sokan beszélnek a környező falvakban, hogy Jézus magát mondja messiásnak. Neki sem hihetünk?

János:

245 Jézus bölcs tanító lesz idővel és megkapta a gyógyítás képességét az Úrtól. Átszellemült szava kiűzi a démonokat a megszállottakból. Azonban mi Illés prófétát várjuk. A Jordán partján fog megjelenni, ahol az égbe emelkedett annakidején.

3. bemerítkező:

250 Mester, az nem lehet, hogy a próféta Jézus testében
éledt újjá?

János:

Hogy nem régi alakjában éled újjá Illés, az meglehet.
Más testet öltve is eljöhet hozzánk. Az Úr azonban
még nem adott jelet, hogy ő az, akit várunk.

2. bemerítkező:

255 Két napja beszélt az emberekhez. Én is meghallgattam.
Varázslatosan beszél Isten országának eljövételéről.
Azt mondja, már nagyon közel van az az idő.
Bűnbánatot kell tartanunk mindannyiunknak.

János:

260 Így igaz. Bűneink sziklasúlyként nehezednek ránk.
Le kell dobnunk ezt a terhet. Máskülönben zárva
lesz számunkra Isten országa.

1. bemerítkező:

Mondd hát meg, Mester! Jézust kövessük vagy hűek
legyünk hozzád?

János:

265 A szívetekre hallgassatok. Csak az adhat jó tanácsot.
Az Úr üzeni fog néktek. Addig is hallgassátok Jézust,
de én is itt leszek veletek. Útmutatást adok néktek,
amint erőmből telik.

2. bemerítkező:

270 Mester, tanácsaid fontosak számunkra. Jőj velünk
közös imára és fogyasszuk el együtt az ünnepi
vacsorát.

János:

Ne feledjétek! A kenyér a mi Urunk teste, a bora a mi
Urunk vére. Ő táplál minket a világon. Isten áldása
legyen rajtunk.

Mindannyian el.

II. felvonás

1. szín

Machareusban, Heródes Antipas palotájában. Heródes trónon ül, kegyencek és szolgák veszik körül.

1. kegyenc:

275 Még bajt hozhat rád ez az új próféta, nagy Heródes
király. Trónod fenyegetve ellened lázítja a népet.
Bűnösnek mond mindenkit, de legfőképp téged,
amiért bűnös viszonyban élsz Heródiással. Fennhangon
követeli, hogy bánd meg bűneidet és bocsátsd el
280 testvéred asszonyát. Pfü! Nem átalja magát prófétának
mondani.

2. kegyenc:

Őrült, önjelölt próféta csupán!

Heródes Antipas:

285 Bolond álmodozó, de ettől még nagyon veszélyes
tud lenni. Úgy hallottam, sokan követik és hallgatják
a beszédét. Valami bemelegítő beszédet is
végez nagy ügybuzgalommal.

3. kegyenc:

Szerinte hamarosan eljő az isten országa. Ezért kell
megtámasztani a bűneinket.

2. kegyenc:

Azt mondja, csak azok juthatnak be az isten országába,
akik megbánják bűneiket és a keze által bemelegítenek.

Heródes Antipas:

290 Sok badarságot beszél ez a próféta. Hozzátok elém
ezt a... Hogy is hívják?

1. kegyenc:

János, nagyuram.

Heródes Antipas:

Tudom, tudom! Hozzátok elém ezt a Jánost!

2. kegyenc:

295 Nehéz elfogni, mert a pusztában él. Állítólag sáskát
eszik.

Heródes Antipas:

Jó pénzért csak nyomára vezet valaki.

I. kegyenc:

300 Akad is egy követője, aki elárulná mestere hollétét,
s nem kér érte pénzt. A minap találkoztam vele egy
közeli faluban. Fél idejönni, de azt mondta, a városon
kívül találkozna veled és átadná néked Jánost.

Heródes Antipas:

Ki ez az ember és miért árulja el mesterét?

I. kegyenc:

305 Szamáriai vagy talán názáreti? Nevét nem mondta meg
többszöri kérdésemre sem. Talán megharagudott
mesterére vagy csak ő akar lenni a bemerítkezők
vezetője. Szavaiból nem derült ki tettének indoka.
Az irigység sokmindenre ráveszi az embereket, nagyuram.

Heródes Antipas:

310 Mindegy is, hogy miért, nekünk épp kapóra jön, s
külön jó, hogy mindezt ingyen teszi. Ha János
börtönömben sínylődik, hívei elfelejtik, s az én gondom
is kevesebb lesz. Üzenem ennek a názáretinek, hogy
hajlandó vagyok találkozni vele.

I. kegyenc:

Még ma felkeresem és titkos találkára hívom a
nevedben, nagyuram.

Heródes Antipas:

Hol van már az étel? Lakomázni szeretnék.

2. szín

*Énon vidéke. Egy forrás mellett János és hívei beszélgetnek, Jézus is
köztük van.*

1. bemerítkező:

315 Mester, beszélj nekünk arról, hogy milyen lesz az isten országa miután Illés próféta újra eljön!

2. bemelegítő:

Nem lesz többé széthúzás a zsidók között?

3. bemelegítő:

Felszabadulunk a római uralom alól?

János:

320 Lassabban, kedves híveim! Válaszolok minden kérdésekre ahogy tudok. Amikor Illés próféta újra eljön, egyesíti a szétszéledt tizennégy törzset és egyenlő lesz minden zsidó és megalapítják az új Jeruzsálemet. Farizeusok, esszénusok, szaduceusok és zelóták kart karba öltve együtt dicsőítik az Urat.
325 A szamaritánusok is csatlakoznak a tizennégy törzshöz. Ekkor a próféta sereget gyűjt, melyet a rómaiak is félnek. Önként elhagyják földünket. Azért lesznek harcok és sokan odavesznek, mert rengetegen elfordulnak az Úrtól és bálványokat imádnak. Ők nem látják meg a Mennyek Királyságát.
330

1. bemelegítő:

Az öregek azt mondják, hogy a messiásnak Dávid király leszármazottjának kell lenni. Igaz ez, mester?

János:

335 Illés próféta egy új testben fog életre kelni és ő valóban Dávid király törzséből való lesz. Az írás be fog teljesedni az utolsó szóig.

Jézus:

Valóban közel az idő. A messiás már közöttetek él csak nem ismertétek még fel őt.

2. bemelegítő:

Mester, Jézus lenne az, akit oly régóta várunk?

János:

340 Nem tudhatom, mert az Úr még nem adott jelet.
Vagy csupán vak voltam és nem láttam meg, azt
aki itt állt előttem?

Jézus:

Kevesen ismerik fel az ember fiát. De aki megteszi,
velem jő az isten országába.

János:

Hát lehetséges ez? Téged vártalak?

Jézus:

345 Igen, János.

Jézus odalép Jánoshoz és megcsókolja. Közben megjelenik Heródes Antipas katonák élén és körbeveszik az ácsorgókat.

Heródes Antipas:

Azt fogjátok el, ott középen, akit megcsókoltak!

A katonák félrelökik Jézust és elfogják Jánost. A hívek riadtan elmenekülnek.

1. katona:

Üldözőbe vegyük a többieket, Uram?

Heródes Antipas:

Akiért jöttünk, az megvan. Vezetőjük nélkül ártalmatlanok.
Ne fecséreljük rájuk az időt. Indulás vissza a palotába!

A katonák elhurcolják Jánost. Heródesselel mindenki el. Jézus egyedül marad, a forrás vizében mossa az arcát.

Jézus:

350 Hiába mosom arcomat, a szennyet le nem moshatom.
Oh, Uram, kísértett a gonosz és elbuktam. Csókkal
árultam el mesteremet. A nagyravágyást nem voltam
képes kiölni a szívemből. Féltékeny gögőmben több
355 hívet kívántam magamnak, mint amennyi Jánosnak
megadatott. Elértem, amit akartam, s most kínzó
büntudat gyötör. Kapok-e valaha feloldozást tőled,
Uram? Nagy és szent küldetésre választottál ki engem,
de a tervedet méltatlanul tönkre tettem. Türelmetlen
voltam és siettettem, hogy mindenki engem kövessen.

360 Így vetemedtem e gyalázatra. Oh, most mi lesz velem?
Hogyan élhetek tovább? Uram, könyörgöm, küldj
egy jelet, hogy mitévő legyek! Szégyenemben halálomat
kívánom, színed elé sietnék nagyon.

Jézus el.

3. szín

*Machareusban, Keresztelő János börtönénél. János egy szűk ablakon keresztül
beszél híveivel.*

1. tanítvány:

365 Mester, mit üzensz a híveidnek? Meneküljünk vagy
próbáljunk meg kiszabadítani?

János:

Buzgón imádkozzatok! Már közel az isten országa.
Heródes katonáival ne szálljatok szembe. Az Úr
veletek van, együtt erősebbek vagytok.

2. tanítvány:

Úgy lesz, mester.

3. tanítvány:

370 Míg ki nem szabadulsz, addig Jézust kövessük?

János:

375 Ő méltán vezethet benneteket. Az Úrnak tetsző életet él
és a hívek javára cselekszik. Szájából isten igéje szól.
Oly dolgokról beszél, melyek hallatán borzongás fog el.
Nagy hatalma van égi és földi erőkön egyaránt, de
nem sejtem még, hogy e hatalom az Úrtól való-e.
Ti, ketten, menjetek el hozzá és kérdezzétek meg, hogy
ő-e az akit megjövendöltek a próféták, vagy más
várjunk! Börtönöm falai közt csupán ez adhat reményt.
Siessetek a válasszal, hogy ne legyen késő megtudnom!

1. tanítvány:

380 Ahogy kéred, úgy lesz, Mester.

Egy fegyveres őr közeleg.

Őr:

Táguljatok innen, koszos népség! Tilos a fogollyal beszélni.

János hívei szétszélednek, az őr is lassan továbbmegy.

János:

385 Ó Uram, kit küldtél az utamba? Egyszerre vonz és
taszít ez ember. Legbensőmíg hatol minden szava,
mégis oly idegen. Néz rám és szemében a te fényedet
látom, s rettegek, hogy csupán áltat és hiú ábrándokat
kergetek. Oh, mondd meg nékem, ő-e a sokat várt
kiválasztottad, hogy végre megnyugodjon a lelkem.
390 Meghalok, mert tudom, így lesz, de engedd Uram,
hogy bizonyosságot szerezzek! Az éltető dicsfény,
mely körüllegi, nem csupán káprázat, mely minduntalan
megtéveszti fáradt szemem, oh, add Uram! Sokat
szenvedett népünknek ő-e az üdvöt hozó messiása?
390 Tudnom kell ezt, mielőtt Heródes a fejemet veszi!
Oh, kegyes Uram, tekints le egyszerű szolgálóra és
ne hagyd elemésztni a kétségek között!
Mi Urunk, ki a mennyekben vagy, megszenteljük a
te neved. Jöjjön el a te világod...

4. szín

Énon vidéke. Egy forrás mellett János hívei beszélgetnek Jézussal.

I. tanítvány:

395 Hosszú utat tettünk meg, hogy téged felleljünk, mester.
János börtönétől jövünk hozzád.

Jézus:

Mi hír mesterem felől? Nem romlott-e meg egészsége
a nyirkos börtönben? Mondjátok gyorsan!

I. tanítvány:

400 Testén nem fogott a nélkülözés, hisz önként vállalva
sanyargatja magát egész életében szent hitétől vezérelve.
Csak lelke törik meg lassan. Kétségek gyötrik, s nekünk,
híveknek nem tud útmutatást adni. Nélküle mi is
elvesztettük vagyunk, mint a nyáj pásztora nélkül.
Kérdeztük őt, hogy téged kövessünk-e míg börtönében
ül, de csak aggodalmas kérdés volt válasza, mellyel

405 hozzád küldött minket.

Jézus:

Mit kérdezett hát János ily aggódva általatok?

2. tanítvány:

Mondta nekünk, kérdezzük meg tőled: Te vagy-e az, akit megjövendöltek a próféták vagy mást várjunk?

Jézus zavartan félre néz.

Jézus:

410 Én vagyok-e az, akit megjövendöltek? Engem vártok
vagy valaki mást? Ezt kérdezitek?

2. tanítvány:

Igen, uram! Ezt kérdezi mesterünk, János.

Jézus:

Válaszolok a kérdésekre és menjetek vissza Jánoshoz.
Mondjátok el néki, amit hallotok és láttok!

Jézus hosszan hallgat.

1. tanítvány:

Mit kell hallanunk és látnunk, mester?

Jézus révült arccal a távolba néz.

Jézus:

415 A vakok látnak és a sánták járnak.
A bélpoklosok megtisztulnak és a siketek hallanak.
A halottak feltámadnak és a szegények örömhírt kapnak.
Boldog vagyok, ha bennem meg nem botránkoztok.

2. tanítvány:

420 Csak a csodás gyógyításaidról beszéljünk. Mást ne
mondjunk Jánosnak?

Jézus:

Ne! Mást ne mondjatok!

2. tanítvány:

Jól van, mester. Úgy lesz, ahogy kívánod.

Jézus:

Most hagyjatok magamra! Imádkozni szeretnék
Jánosért és magamért, s minden hitbéli testvérünkért.
János hívei elmennek. Jézus egyedül marad.

Jézus:

425 Egykor hittem, hogy kiválasztott vagyok. Szent
küldetés az enyém, melyre az Úr jelölt ki. De én
elbuktam a próbák során. Gőg és féltékeny düh
öntötte el szívemet. Nem maradt már más csak a
430 mardosó önvád. Kínos kérdések idézik fel bűnöm
minduntalan. Elfutni előlük, jaj, nem tudok.
Mi Urunk, ki a mennyekben vagy, megszenteljük a
te neved. Jöjjön el a te világod...

5. szín

Énon vidéke. Egy forrás mellett János hívei beszélgetnek Jézussal.

1. tanítvány:

435 Mondd meg nekünk, Jézus, mi lesz mesterünkkel
a börtönben! Kiszabadul-e valaha? Nem kellene
megszöktetnünk őt?

Jézus:

Nem tudom a jövőt, az én uram nem ad útmutatást
e vészterhes pillanatban. Csak az ima erejével tudok
küzdeni János kiszabadulásáért. Nektek is ezt kell
tennetek. Közös imánk tán meghallgatást nyer.

2. tanítvány:

440 Nem tehetünk mást, csak imádkozhatunk?

Jézus:

Csak a hit erejével élhetünk, de ez elég nekünk. Az
Úr gondot visel ránk és Jánosra is. Minden az ő nagy
tervének a része.

Feldúltan érkezik egy tanítvány.

3. tanítvány:

Jézus, Jézus, hol vagy? Engedjetelek hozzá!

Jézus:

445 Itt állok előtted.

3. tanítvány:

Félelmetes híreket hoztak rokonaim Machaerusból,
kik a minap ott jártak. Elmondani is szörnyű, jaj, jaj!

Jézus:

Nyugodj meg, testvérem! Csak mondd el, mi hírt
hallottál!

3. tanítvány:

450 Az egész városban azt beszéltek, hogy Heródes király
a bemerítkezők vezetőjének fejét vétette és egy táncos
lánynak tálcán nyújtotta át jutalom gyanánt. Oh, irgalmas
Urunk, hogy engedhetted ezt meg!

Jézus:

455 Jaj! Én átkozott, mesterem oda van. Micsoda kín
emészti bensőmet! Elhagytalak téged Uram, most te
is elhagysz engem!

1. tanítvány:

Nem segített az ima, Jézus! Mi lesz velünk János
útmutatásai nélkül?

Jézus:

460 Jaj, keserves íze a méregpohárnak, mit fenéig ki kell
ürítenem!

2. tanítvány:

Neked kell vezetni minket ezután! Te vagy a kiválasztott,
Jézus, csak te léphetsz János örökébe.

Jézus:

Nem, nem! Én nem vagyok méltó erre. Nem érdemlem

meg, hogy János nyomába lépjek.

1. tanítvány:

465 Te vagy az egyedüli, aki méltó erre, Jézus.

Jézus:

Nem, nem! Rosszul ismertek. Nem szeret az Úr engem.

2. tanítvány:

Miért mondod ezt, mester?

Jézus:

Nem lehetek a vezetőök! Az Úr mást jelölt ki néktek.
Most hagyjatok magamra a fájdalmammal!

A hívek lassan szétszélednek. Jézus egyedül marad.

Jézus:

470 Oh, jaj! Fertelmes bűnöm tetőzik. Kiválasztottnak
hittem magam, s megváltani kívántam minden embert.
Önhittem reméltem, vezethetem azokat, kik nem szűnnek
hinni az Úrban. Most én hagytam el az Úristent végleg.
475 Rossz pillanatomban elárultam Jánost, hogy én
vezethessem a bementek közösségét, de már akkor
ott megbántam. Jaj, visszaforgatnám az idő kerekét!
De miért bánkódom? Elértem a célot, a hívek engem
kérenek, hogy legyek vezetőjük. Jaj, jaj! Bárcsak ne
tennék! Éget e tiszt, mint csalánruha. Viselni soha
480 nem tudnám. Jaj, nem ezt akartam! Hittem, hogy
János kiszabadul, de balga dolog volt mindez. Kései
bűntudat hiába emészt. A hívek szemébe sem tudok
nézni. Rajongást látok pedig gyűlöletet és megvetést
kellene. Oh, én vétkes! Bocsánatot nyerhetek-e valaha
485 nálad, Uram? Most elhagyom a vidéket, hol oly nagyon
szerettem élni, de bűnöm itt fogant. János hívei elől
menekülök, mert nem tudom, mi rosszabb. Tudatlanul
néznek fel rám, vagy követ dobnak rám gyalázatos tettem
nyomán. Itt hagyom e kies pusztaságot, hol János
490 élt oly sokáig. Minden fa és virág őrá, s bűnömre
emlékeztet. A Jordánon túlra megyek, ott nem ismer
senki. Magányban imádkozva, remeteként próbálom
enyhíteni az Úr haragját irántam. Futok, futok, mint
Ádám az Édenből. Közös bűnünk kösziklaként
495 nehezől vállunkra. Jaj, jaj!

Jézus lassan elindul.

III. felvonás

1. szín

Galilea pusztaságában. A Genezáreti-tó partján. Jézus jó.

Jézus:

500 Régi követőimtől és János híveitől távol, egyedül
kóborlok a kietlen kősivatag homokjában. Csak a tó
tükre töri meg a látóhatár egyhangúságát. Magányos
vagyok, de a kínzó önvád velem van mindig, s elkísér
bárhova térek. Istentől elhagyott emberek testét, lelkét
gyógyítom, s közben jajgatva könyörgök megbocsátásért.
Kívánom a halált, mert csak az adhat feloldozást.

Egy bélpoklos közeledik a parton.

Bélpoklos:

Jóuram, te vagy-e az, aki a betegeken segít? Híred kelt
már a szenvedők között.

Jézus:

505 A szenvedő én vagyok és méltán viselem kínomat. Ha
tehetem, a tiedet is magamra veszem.

Bélpoklos:

Érints meg, uram, és hiszem, hogy meggyógyulok. Ha
te úgy akarod, szavadra elmúlik fejemről a rontás.

Jézus:

510 Hogy gyógyulj, nem kell megérintenem tested. Hited
által múlik el minden bajod. Én bűnös lélekként elbírom
a te bűneidet is. Most menj békével és ne feledd dicsőíteni
a mindenható urat.

Bélpoklos:

515 Nem feledem az urat, s téged, ki nagy bajomból erős
kézzel kimenekítettél. Áldott légy, amíg a földön élsz.
Csodát tettél, már érzem, múlik rólam a fertelmes kór.
Kezem tisztul, arcom simul. Oh, végtelen a te szereteted,
uram!

A bélpoklos el. A jelenet közben Péter és András köt ki csónakkal a parton és szemtanúja lesz a történeteknek.

Péter:

520 Hát igaz, amit beszélnek a halászok és a földművesek!
Van egy csodatévő ember, ki gyógyítja a betegeket és
megeteti a szűkölködőket.

András:

Ő lenne az akiről annyit halottunk? Akiről nagyapáink
is beszélnek, a régen várt Dávid király leszármazottja?

Péter:

Láttad, hogy szavával meggyógyította a bélpoklost.
Húzd ki a csónakot a partra, én megszólítom őt.

Péter odalép Jézushoz.

Péter:

525 Jézus, már sokat hallottunk felőled, most láttuk is
csodatetted.

Jézus:

A csodát nem én, hanem az Úr tette. Csak hinni kell
benne és ő újra megteszi.

Péter:

530 Beszélj nekünk a hitedről! Mit kell tennünk, hogy az
Úrhoz olyan közel kerüljünk, mint te?

András:

Beszélj nekünk, s mi hallgatunk!

Jézus:

535 Bánjátok meg bűneiteket, mert már közel az Isten
országa és oda csak tisztán, megigazulva léphettek
be! Földi javaitokat hagyjátok hátra a szegényeknek
és az Úrnak szenteljétek minden időtöket! Vagyontól,
gazdagságtól és minden földi hívságtól őrizzetek!
Hazug szó el ne hagyja többé szátokat!

Péter:

Ha hátrahagyunk mindent, ahogy kívánod, mi lesz mindennapi betevő falatunk?

Jézus:

540 Az Úr gondot visel minden hívő lélekre. Egyaránt megadja azt, ami a testnek és a szellemnek szükségeltetik. El nem hagyja veszni az ő drága fiait.

Péter:

Szavaid nyomán új világ tárul fel előttünk. Fogadj minket tanítványaiddul és mi követünk, bárhová térsz is.

András:

545 Hüen lessük minden szavad, ha engeded, hogy veled tartsunk utadon.

Jézus:

Oh, nem! Nem kívánok senki mestere lenni!

Péter:

550 Ne tagadd meg tőlünk az isteni útmutatást! Csak taníts minket és mi megszerezzük két kezünkkel, amit az Úr ad nekünk életünk fenntartásához. Ha velünk vagy, a tó bőségesen ad halat, melyből a sokat szenvedett szűkölködőknek is juttathatunk.

András:

Csak tőled, mint az Úr kiválasztott, igaz emberétől hallhatjuk az igét.

Jézus:

555 Nem lehetek senki lelki vezetője! Érdemtelen vagyok rá. Hitem nem elég nagy e súly viselésére.

Péter:

560 Ki lenne nálad érdemesebb arra, hogy tanítson minket és minden igére szomjazót? Hallottunk tetteidről, s hallottuk szavaid, melyekkel fényt mutatsz nekünk. Végy minket magad mellé és taníts minket!

Jézus:

565 Volt idő, mikor kérésetek önhitt örömmel töltött volna
el. Most csak rettegek mesterem sorsára gondolva.
De sorsom elől elbújni nem tudok, mert az én uram
kitűzött cél felé húz-von. Kövessetek hát és én engesztelő
áldozatul tanítalak benneteket.

Péter:

Szavaid értelmét néhol csupán sejtem én, de bízom,
benne, hogy egyszer mind értelmet nyer. Mester, ha
majd sokan leszünk, az emberek honnan fogják tudni,
hogyan a te tanítványaid vagyunk?

Jézus:

570 A vezeklés jele rajtam van. De titeket arról fog mindenki
megismerni, hogy szeretni fogjátok egymást.

Jézus, Péter és András el.

2. szín

*Galilea pusztaságában. Jézus és tanítványai együtt vándorolnak.
Jézus embereket gyógyít és beszél hozzájuk.*

Fülöp:

És mond, Mester! Ki az, aki bejuthat a Mennyei
Királyságába?

Jézus:

575 Bizony mondom néktek, könnyebb egy tevének
általmenni a tű fokán, mint egy gazdag embernek
bejutni a Mennyei Királyságába.

Péter:

Tehát csak a szegényeké Isten országa?

Jézus:

Azé, aki elveti a világi örömeit és Isten felé néz.

Közben Mária Magdolna érkezik néhány asszonnal együtt.

Mária Magdolna:

Uram, te vagy az a tanító, akit Názáretinek neveznek?

Jézus:

580 Így hívnak, bár nem tudom miért? S te mit kívánsz
 tőlem?

Mária Magdolna:

 Ez asszony vérfolyásban szenved. Gyermeket szeretne,
 de baja meggátolja urát abban, hogy ölelje. Esdve
 kérek, üzd el megtört testéből a bajt és végre ágyába
585 fogadhassa férjét!

Jézus:

 Térj haza otthonodba! Többé nem kell tartanod
 férjed elutasításától

Vérfolyásos asszony:

 Hálásan köszönöm, jó uram! Ha gyermekem születik,
 elhozom hozzád, hogy megáld.

A vérfolyásos asszony sietve el.

Jézus:

590 Ki vagy te, aki mást hozol elém gyógyítani, s magadnak
 nem kérsz semmit?

Mária Magdolna:

 Máriának hívnak és Magdala városából jövék hozzád.
 Mindent hátrahagytam, hogy találkozhassem veled.
 Sokat hallottam bölcs tanításaidról, s gyógyító kezedről.
595 Engedd meg, hogy szolgálatodra legyek, s hallgathassalak,
 amikor követőidhez beszélsz!

Jézus:

 Ha szíved úgy kívánja, maradj velünk és teljesedjen ki
 az Úr iránti szereteted.

Mária Magdolna és az asszonyok csatlakoznak Jézushoz és tanítványaihoz.

András:

600 Azt mondád, mester, hogy egy gazdag embernek nehéz
 bejutnia a Mennyei Királyságba. Mit kell tennie, hogy
 mégis bejusson?

Jézus:

Minden vagyonát adja a szegényeknek és szűkölködőknek.
Csak az legyen az övé, mi rajta van. Messzire hagyja
hátra minden rokonát és barátját, kik elfordultak Istentől.

András:

605 Mester, te is ilyen istentelen barátokat és rokonokat
hagytál hátra Júdeában?

Jézus:

Én? Júdeában? Nem értem.

András:

Miért jöttél el Júdeából? Híveid elfogytak?

Jézus:

610 Híveim? Nem, nem fogytak el. Miért jöttem el?
Ő... Heródes katonáival elfogatta a bemenítkezők
vezetőjét. Nekem is félnem kellett, hogy az ő sorsára
jutok. Igen, ezért menekültem el Júdeából.

Fülöp:

De hát Heródes katonái Galileában is elérhetnek?

Péter:

Itt azért több a lakatlan vidék, hol elrejtőzhet, aki menekül.

Jézus:

615 Így igaz, jól mondod, Péter! A katonák elől menekültem
ide. A távolban már látszanak egy falu házai. Menjetek
előre és keressetek szállást éjszakára! Az asszonyokra
is gondoljatok, az ő kényelmüket se feledjétek!

Mindenki előre megy, csak Jézus marad le egyedül.

Jézus:

620 Oh, jaj, hogy kínoznak a kérdések, melyekre válaszolva
bűnömet kellene megvallanom. Ha pillanatig feledni tudom,
amit tettem, s nem gyötör a mardosó önvád, akkor
azonnal emlékeztetsz rá, Uram, egy fájdalma kérdéssel.
Jól tudod, hogy nem a katonák kardja elől menekültem,
hanem János feldühödött híveinek haragja elől. Még nincs
625 erőm megvallani mások előtt bűnömet, csak néked van

merszem elmondani. Áldott legyen a neved örökké.

Jézus el.

3. szín

Galilea pusztaságában, egy domboldalon ülnek Jézus és tanítványai, köztük van Mária Magdolna is. A domb lábánál rengeteg ember gyűlt össze.

Júdás:

Mondd, Mester! Mi is lehetünk olyan jók és igazak,
mint te, hogy bejuthassunk a Mennyei Királyságba?

Jézus:

630 Előttetek is nyitva állnak a Mennyei Királyság kapui,
csak híven kell követnetek szavaim és hátat
fordítanotok minden földi bűnnek.

Júdás:

Mi mindannyian méltók vagyunk arra, hogy hallgassunk
és kövessünk téged?

Jézus:

635 Bizony mondom néktek, kiválasztottak vagytok ti mind.
Halálom után nektek kell szerte vinni a világban
Isten ígét, s mindazt, amit tőlem tanultatok.

Fülöp érkezik többedmagával.

Fülöp:

Mester, későre jár, hamarosan besötétedik. Bocsátsd
el az embereket, hogy élelem és szállás után nézhessenek!

Jézus:

Ha éhesek, hát adjatok enni nékik!

Fülöp:

640 De Mester! Öt kenyérünk van és két kicsi halunk.
Ennyi nem elég ily sok embernek.

Jézus:

Ó, kishitűek! Menjetek és ültessétek le az embereket

645 csoportokban ötvenével és százával! A kenyeret és a halat osztátok szét köztük! Mindenki egyen annyit, amennyit kíván!

Fülöp:

Hogy lehet elég öt kenyér és két hal ötezernél is több embernek?

Jézus:

A hited adja a választ, Fülöp. Menj és tegyétek, amit mondtam!

Fülöp:

650 Igen, Mester.

Fülöp el.

Júdás:

A te hited csodákat tesz, uram. Fölérhetek-e hozzád valaha?

Jézus:

Buzgó imádság és igaz élet meghozza gyümölcsét számodra is.

Péter:

655 Oh, uram! Csak úgy zsong a fejem azoktól, amiket mondsz. Kiválasztottak vagyunk mi mind? És meg fogsz halni? Látod a jövőt, Mester?

Jézus:

660 Az ember fiát méltán elveszelytik, hogy a világ megszabadulhasson bűnétől. S ha én már nem leszek, nektek kell befejezni azt, amit elkezdtem. Minden embernek hallania kell az örömhírt, hogy a bűnök megbocsáttatnak. S ezt néktek kell elmondani nékik. Nyelveken fogtok beszélni, hogy mindenki megértse azt, amit mondotok.

Júdás:

Mily csodálatosak a tetteid, Mester!

Péter:

665 Ha te nem leszel, jóuram, ki fog vezetni minket?

Jézus:

Az Istenbe és belém vetett hitetek fog vezetni. Az ehhez szükséges útmutatást már megkaptátok tőlem.

Mária Magdolna:

670 Én érzem is e tudás erejét. A hitem oly mély, melyet korábban remélni sem mertem. Tudom, hogy ez elég ahhoz, hogy mások hitét is megerősítsem.

Jézus:

Mária, tizenhárom hű tanítványom van, mind közül te vagy hitben a legerősebb. Társaidnak is adj át belőle!

Jézus megcsókolja Mária Magdolnát. Péter halkán Andráshoz.

Péter:

Őt szereti mindünk közül a legjobban. Pedig egy nő nem lehet a vezetőnk.

Jézus:

675 Péter, minden embert egyformán szeretek, hisz vállamra veszem minden bűnüket, így az irigységet is.

Fülöp érkezik többedmagával. Három nagy kosár kenyeret és halat hoznak.

Fülöp:

Mester, mester! Csoda történt! Mindenki jól lakott a kenyérből és halból. Három kosárral még össze is tudtunk szedni a maradékból. Áldott legyen az Úr neve!

Júdás:

680 Jézus, mint már oly sokszor, megint példát mutattál nekünk a hit erejéből. Buzgón követünk ezután is, hogy töltekezhessünk a te hitedből.

Jézus:

Te vagy a legodaadóbb hívem, Júdás. Szomjazod a tudást és féled az Istent. Maradj meg mindig ilyennek!

Júdás:

685 Úgy lesz, Mester!

4. szín

Galilea pusztaságában Jézus és néhány tanítványa vándorolnak, beszélgetnek, időnként megállnak.

Júdás:

Valóban meg kell történni szörnyűséges halálodnak, Mester? Nem tehetünk ellene semmit?

Jézus:

690 Hisz csupán így szabadíthatom meg az emberiséget.
A bűn zsoldja a halál. Ez isten akarata és én örömmel
elszenvedem minden emberért.

Júdás:

Miért épp neked kell meghalni, Uram? Te bölcs tanító és vezető vagy, nélküled elesettek leszünk mind.

Péter:

Ki fog vezetni minket, ha te már nem leszel? Mindannyian tudni szeretnénk ezt.

Jézus:

695 Mire én meghalok, már nem kell tanulnotok semmit.
Készen fogtok állni a küldetésetekre.

Júdás:

Miért te szenvedsz mindenki helyett, hisz te jó vagy?

Jézus:

Miért?... Jaj, miért? Talán Isten akarja így.

Péter:

700 Mester, azt mondd, nem lesz szükségünk vezetőre.
Mégis olybá tűnik nekünk, többen is ezen a véleményen
vannak, hogy Máriát mindannyiunknál előbbre valónak
tartod. Miért szereted őt jobban nálunk? Nem követünk-e
hűen mi is téged?

Jézus:

705 Tisztem, hogy minden embert egyformán szeressek.
Tizenhárom tanítványom között sincs szívemnek
kedvesebb. Mária buzgón jár az Isten kijelölt útján,
kövessétek ti is nagy buzgalommal. Te pedig, Péter,
számúzd szívedből az irigységet! Csak Isten szándékát
nézd és ne a sajátodét!

Péter:

710 Megpróbálok így tenni, Mester.

Jézus:

Ne próbáld! Tedd!

Fülöp:

715 Sok ember vágyakozik arra, hogy közénk jöhessen
és kövessen minket a hitünkben. Oly régen végezted
már a bemerítkezés szertartását, pedig sokan kívánnák
kezedtől elfogadni az áldást. A bemerítkezők vezetőjének
halála óta nem is tartottál ilyen beavatást. Mondd,
Mester, mi okból nem merítet víz alá buzgó híveidet!

Jézus:

Miért nem?... János halála megrázott... Sokan óhajtanák
a bemerítkezést? Talán nem vagyok méltó rá...

Fülöp:

720 Ki más lenne méltóbb rá?

Júdás:

Úgy van, Mester! Meríts a víz alá sok hívet, hisz Isten
is ezt akarja. Ugye így van?

Jézus:

725 Istennek más az akarata. Én nem vízzel végzem a
beavatás ősi szertartását, hanem szentlélekkel. Ki
magához veszi, az tartozik csak hozzánk és méltó,
hogy kövessen minket, valamint bebocsátást nyerjen
a Mennyei Királyságba.

Júdás:

730 Mindig ámulattal hallgatom szavaidat, Mester. Új
törvényt, új szokást hozol minden megnyilvánulásoddal.
Isten kifürkészhetetlen akaratába engedsz bepillantást
nekünk.

Jézus:

735 Ha szíveteket kitárjátok felém, az én szememmel láttok
és az én fülemmel hallotok, s tudni fogjátok, mi Isten
szándéka. Most hagyjatok magamra egy keveset!
Imádkozni szeretnék, s a szentlélekkel eltöltekezni.

Jézus megáll, tanítványai eltávolodnak tőle.

Jézus:

740 Újabb gyötrő kérdés emlékeztet bűnömre. Megszabadulni
tőle hiába próbálnék. Minél inkább próbálok lerázni
bűntudatomat, annál inkább szembe jön velem.
Jól van ez így, bűnhődésem már megkezdődött!
Áldott legyen a neved, Uram, örökké!

5. szín

*Galilea pusztaságában, éjszaka a szabad ég alatt. Mindenki alszik,
csak Jézus virraszt kicsit távolabb a többiektől.*

Jézus:

745 Oh, Uram, nem értem szándékodat! Rettentő az én
bűnöm és mégis kiválasztott lennék? Vagy csupán
gyarló gögöm sugallja, hogy messiásod lehetek?
Önhitt fennhéjzás ez, s bűnösebb vagyok mint eddig
hittem? Jaj, hogy bánom azt, az átkozott csókot, mivel
mesteremet elárultam! Nincs nappal, nincs éjjel, hogy
ne emésztene érte a kízó önvád. Hozzád imádkozom
vagy feledni próbálok bűnöm, mindegy, hagymázos
750 örület kerít hatalmába, s fogva tart. Enyhülés csak
nagyritkán jó. De egy kínos kérdés, mely elem kerül
visszaránt a mardosó önvád tengerébe. Istenem,
küldj egy jelet, melybe kapaszkodva kilábalhatok e
kétség ingoványos mocsarából! Vagy ez is szent
755 próbád része, melyet ki kell állnom ahhoz, hogy
megválthassam a világot tengernyi bűn zavaros
árjától? Mit gondoljak, mit higgyek, nem tudom.
Útmutatásod oly kevés. Elveszelytettem egy embert
és elárultalak téged, úgy érzem, mégsem vetettél ki
kegyeid közül. Méltán büntetsz, de ez a bizonytalanság
760 végleg elemészt. Félek, nem bírom ki a próbáidat, s
miattam elmarad a megváltás. Tizenhárom odaadó
hívem lesi minden szavam, de én hazugnak érzem

765 magam, mert nem mondom el nékik, hogy mily
becstelen vagyok. Júdás szemébe bírok a legkevésbé
nézni, hisz ő tekint rám a legnagyobb csodálattal.
Menekülnék előlük, mert bűnömet felnagyítva tükrözik
vissza elmémbe. Csak Máriától nem rettegek. Az ő
770 jósága vétkemnél is nagyobb és érzem, ő hozza el
nékem a bűnbocsánatot. A Hold pályája vége felé jár,
lassan hajnalodik és én nem aludtam egy szemhunyaszt
sem.

Mária Magdolna jő.

Mária Magdolna:

Virrasztasz, kedves? Talán valami bánt és nem hagy
pihenni mellettem?

Jézus:

775 Csak imádkozom. Az Úr dolgai és a jövő nem hagynak
aludni. Kis idő múlva karjaid közt ismét megnyugvásra
találok.

Mária Magdolna:

Odaadóan foglak ölelni, tudod jól. S hogy kedvedet is
felderítsem, örömhírt mondhatok néked.

Jézus:

780 Mindent nagy öröm tőled hallanom, bármily csekélység
is az.

Mária Magdolna:

Életünk nagy fordulata ez és nem apróság.
Gyermekeket hordom szívem alatt!

Jézus:

785 Oh, Uram! Mily sok meglepetést tartogatsz számomra!
Remélni sem mertem e csodát. Áldott legyen a
neved!

Mária Magdolna:

Vágyam beteljesült, a boldogságot hoztad el nékem.
S a jövőt is ily szépnek látom, vidulj hát te is, Jézus!

Jézus:

790 Hosszú, boldog étellel kecsegtetsz, Mária. Félek,
azonban az Úrnak más terve van vélem. Nem látom
tisztán a jövőt, de a küldetésem, melyet rám bízott
kegyes istenünk, nem fér össze a boldog, családi
étellel. De most félre a kínzó gondolatokkal! Új
élet születését ünnepeljük. Régóta vártam jelet, s
795 ím megkaptam. Gyötrő gondolataim tisztulni
látszanak.

Mária Magdolna:

Boldog vagyok, hogy ezt hallom tőled. Oly régóta
már csak gondok redőit látom homlokodon. Érzem,
tudom, lányunk fog születni az Úr kegyelméből, kit
a szentlélek sugallatára Sárának hívunk majd.

Jézus:

800 Így lesz, kedves. Menj előre, én is mindjárt követlek
miután megkezdett imám végzem.

Mária Magdolna el.

Jézus:

805 Én Istenem, már látom, nem éltem hiába. Érzem,
tudom, nem látom meg e most fogant gyermeket,
Ez lészen legnagyobb büntetésem kicsinyes vétkemért.
Állhatatosan követem utadat, híven fogadok minden
csapást, mit rám mérsz. Ha úgy akarod, meghalok
és vállamra veszem a világ összes bűnét.
Legyen meg a te akaratod, Uram, és ne az enyém!
Ámen!

Jézus el.

IV. felvonás

I. szín

Galilea pusztaságában. Éjszaka. Jézus és Júdás beszélget.

Júdás:

810 Ha oly nehéz a kísértések közt megállni, mégis hogy
lehet megtartani az Úr minden parancsát?

Jézus:

A mindennapi imádság átsegít a nehéz perceken.
Maradj mindig hű Istenhez és ő befogad a Mennyei

Királyságba.

Júdás:

815 Az ember gyenge, Mester. Ha egyszer megbotlik, van-
módja visszanyerni Isten jóindulatát? Nem veszti-e el
örökre a lehetőséget, hogy bejuthasson az égi
Királyságba?

Jézus:

820 Csak buzgón gyakorold az imádságot és féld az Istent!
Tartsd távol magad a bűn minden formájától!

Júdás:

Úgy, lesz Mester! De azért egy apró kis bűn miatt
nem jussa az embernek az örök kárhozat?

Jézus:

Jaj, miért kutatod ezt ennyire megszállottan? Ne vétkezz
és minden rendben lesz.

Júdás:

825 Nékem tudnom kell ezt, és csak tőled tudhatom meg!

Jézus:

Jaj, jaj! Jobb erről mit sem tudni, Júdás!

Júdás:

Miért titkolod ezt előlem, Mester? Gyakran kérdezik
tőlem, az eltévedettek számíthatnak-e üdvösségre.
Tudnom kell, hogy mit mondhatok nekik.

Jézus:

830 Szót se többet erről! Isten akarata kifürkészhetetlen.
Mindannyiunk sorsáról ő dönt majd, ha elé kerülünk.
Ki üdvözülni, ki kárhozik el, én nem tudhatom.

Júdás:

835 Ne haragudj rám, Mester! Ostoba kérdéseimmal
így felzaklatni nem akartalak. De miért érint ily
kínosan e kérdés, hisz te büntelen vagy? Tudjuk ezt
mi mindannyian.

Jézus:

Oh, jaj, jaj! Most meg kell vallanom! Uram, irgalmazz!

Júdás:

Mi lelt, Mester? A gonosz szállt meg talán?

Jézus:

840 A gonosz már régen megszállt. Jaj, ki kell mondani a kimondhatatlant! Vétkeztem... csak egyszer. És azóta is vétkezem, amikor elhallgatom.

Júdás:

Oh, Mester, mit tettél?

Jézus:

845 Elárultam mesteremet, Jánost. Csókkal illetem az arcát és ebből tudta meg Heródes, hogy kit kell elfogni. Jaj, szégyenletes bűnöm! Júdás, hidd el nekem, nem gondoltam, hogy ezzel vesztét okozom. Ugye hiszel nekem?

Júdás:

Elárultad azt, aki hitt benned!

Jézus:

Ne nézz rám ily szemekkel, Júdás!

Júdás:

850 Elárultad mestered!

Jézus:

Mi az...? Miért remegsz, Júdás?

Júdás:

Hittem benned, Jézus! Megcsaltál! Csak áltattál!
Légy átkozott!

Júdás elfut.

Jézus:

855 Oh, hát napvilágra jött az igazság. Képtelen voltam
titkolni tovább. A kínzó kérdések súlya alatt
összeroppantam. Jaj, most mi lesz? Oh, Uram,
méltó vagyok-e rá, hogy kiválasztottad legyek?
Most minden tanítványom elfordul tőlem. Kínzó
860 magány lesz osztályrészem. Istenem, csak te maradj
velem, hagymázás örület el ne érjen! Mit rám mérsz,
alázatosan tűröm. Büntess, és én meghajlok isteni
színed előtt. Legyen meg a te akaratod! Ámen.

Jézus el.

2. szín

Galilea pusztaságában. Éjszaka. Júdás egyedül.

Júdás:

865 Hogy felnéztem rá, lestem minden szavát! Hittem a
világban, melyet ő festett elém. S most mélységesen
csalódnom kellett. Becsapott, rútul elárult!
Hazugság volt minden szava, mellyel a büntetlenségről
szónokolt. Tőlünk folytonos bűnbánatot várt el,
ő meg titkolta eddig sötét árulását. Hogy tudnék
bízni benne ezután? Az ő Istene is ily csaló, s nem
870 is létezik a Mennyek Királysága? Ezek után miért
tartsam meg a törvényeket, melyeket csaló próféták
hirdetnek? Hittem, hogy ő a Messiás, akiről annyit
mesélnek az öregek. Eljött végre és megszabadítja
népünket az idegen elnyomás alól. De ő is csak egy
875 hamis próféta, mint a többi, kik eddig hitegették a
szegény, nyomorult embereket. Tétlenséget és
imádságot hirdet, de ezzel nem rázza le népünk a
római igát. Csak a nyílt lázadás segíthet az elnyomók
ellen, melyről ő oly hevesen akar lebeszélni. Nem
880 hiszek többé neki! Álnok szavaival nem téveszt meg
még egyszer. Büntetése az lesz, amit maga is
elkövetett. Kajafás kezére adom őt, ki régóta kutatja
már a hatalmára veszélyes tanítót. Ha Istentől való
hatalma van, mentse hát meg magát és álljon minden
885 zsidó élére egyesítve a tizennégy törzset ahogy meg van
írva. Vagy bukjon és neve se maradjon fenn a nép
emlékezetében. Én pedig visszatérek testvéreimhez,
a sicariusokhoz, kiket elhagytam ez álnok próféta
kedvéért. Őbennük nem csalatkozom, életüket adják
890 a hitükért. Most már tudom, hogy közjük tartozom.
Vesszen Jézus vagy mutassa meg isteni hatalmát!
Akkor tán újra bízni tudok benne. Csak rossz álom
volt, hogy gyermekded követői közé álltam, de

végre felnyílt a szemem. Nem is késlekedem.

Júdás sietve el.

3. szín

Galilea pusztaságában. Alkonyodik. Jézus és Mária Magdolna kettesben. Péter jő.

Péter:

895 Mester, mindenki a szálláshelyen van már, csak
Júdás hiányzik még. Egész nap nem láttam őt. Merre
lehet most?

Jézus:

Júdás más utakon jár mostantól. Elhagyott minket.
Az Úr legyen vele továbbra is.

Péter:

900 Elment? El sem köszönt? Mi történt?

Jézus:

Isten más utat jelölt ki a számára. Mi ki nem fürkészhetjük
az akaratát. Nemsokára mi is követünk titeket a
szállásra.

Péter el. Hosszan hallgatnak.

Mária Magdolna:

905 Sokminden nyomaszt mostanában. Júdás hirtelen
távozása sem megnyugtató. Balsejtelmek gyötörnek.
Félek a jövőbe tekinteni.

Jézus:

Nem kell félned, Mária. Isten elrendezett mindent.
Az akarata szerint fog történni minden.

Mária Magdolna:

910 Könyörögve kérek, Jézus, ne menj Jeruzsálembe!
A főpapok és a farizeusok csak az alkalmat lesik,
hogy elfogjanak és megkövezzenek. Hatalmukat
féltik tőled.

Jézus:

Feleslegesen. Nem akarom elvenni a hatalmukat.

Mária Magdolna:

915 Pedig a nép már szívesen a királyává tenne. Ezt tudja Kajafás is, ezért akar elfogni. Messiás vagy a pásztorok és az elesettek előtt, de hamis próféta a papok szemében.

Jézus:

920 Nekem kiszabott utam van. Nem tehetem meg, hogy az utolsó pillanatban meghátrálok. Jeruzsálembe kell mennem, hogy ott is hirdessem az Úr igéjét.

Mária Magdolna:

Ellenségeid csak erre várnak. Ne kockáztasd az életed és a jövőnk. Maradj itt a pusztaságban. Itt is könnyen megtalálnak azok, akiknek nyitottak a fülei szavaidra.

Jézus:

925 Értsd meg, Mária! Nem tehetek mást. Ha meghalok, ez is Isten akarata szerint való.

Mária Magdolna:

Oh Jézus, féltelek!

Jézus:

930 Ha mégis megtörténik a baj, azonnal hagyd el e vidéket! Késedelem nélkül vedd magad mellé Pétert és még néhány tanítványomat! Nyugat felé induljatok, hogy minél messzebb legyetek, amikor gyermekünk a világra jó! Ellenségeink ne is tudjanak róla.

Mária Magdolna:

Jézus, megrémítesz

Jézus:

Úgy cselekedj, ahogy mondtam! Most menj előre! Még imádkozom, aztán én is követlek.

Mária Magdolna el.

Jézus:

935 Félek. Rettegek. Mily büntetést tervezel nékem, oh
Uram? Tudom, hogy a végzetem Jeruzsálemben vár
rám. Mária intő szavait meg nem fogadhatom.
Régóta várom már jogos bűnhődésemet, elé megyek
940 hát. Haragod, oh Uram, méltán súlyt le rám! Még
mindig nincs válaszom a nagy kérdésre. Lehetek-e
szent küldötted, a megváló, ki vállára veszi minden
ember bűnét és elszenvedí a kínhalált, minden bűnök
zsoldját? Itt a földön is legyen meg a te akaratod!
Ámen.

Jézus el.

4. szín

*A Getszemáni-kertben Jézus imádkozik, körülötte a tanítványok
pihennek.*

Jézus:

945 Hát senki nem virraszt velem? Miért is tennétek? Az
igazak álmát alusszátok. Csak én, a bűnös vagyok ébren.
Fájó büntudatom nem hagy nyugodni. Nap nap után
álmatlanul hanykolódom, de érzem, már nem tart
soká. Közel a büntetés, mit epedve várok. Elhagyom e
950 siralomvölgyet és eléd teszem a lelkemet, magasztos
Istenem. Az ítélet joga a tiéd, mit szentséges kezedből
megváltásként fogadok.

Kajafás és Júdás katonák kíséretében megjelennek.

Kajafás:

Ki az hát, kit el kell fognunk árulás vádjával?

Júdás:

Kit megcsókolok, az a bűnös.

Közben a tanítványok felébrednek. Nagy riadalom kezdődik.

Péter:

955 Jaj, elvesztünk! Meneküljön, ki merre lát!

Fülöp:

Mester, harcoljunk ellenük?

András:

Túlerővel szemben hiába.

Péter:

Imádkozzunk Istenhez, ő megsegít!

Mária Magdolna:

Oh, Jézus, mi lesz veled?

Júdás odalép Jézushoz és megcsókolja.

Jézus:

960 Oh, Júdás, csókkal árulod el az embernek fiát?

Júdás:

Akárcsak te, Mester.

[Ezen szavakat Júdás gúnyosan ejti ki.]

Jézus:

Ez hát a büntetésem, Uram, mit rám mérsz. Végre
eljött ez a nap. Bármilyen is én megbékélve fogadom.

Katonák lépnek Jézushoz és megkötözik.

Mária Magdolna:

Jézus...!

Jézus:

965 Mária, ne feledd, mit mondtam! Isten legyen veled
és gyermekeddel

A katonák elhurcolják Jézust.

Kajafás:

Figyelmeztetlek benneteket, meg ne próbáljátok
kiszabadítani mestereteket, mert ti is a sorsára juttok!

Kajafás és minden katona el.

Péter:

Miért tetted ezt, Júdás?

Júdás:

970 Ő az, ki elárult minket! Hazugság volt minden szava.
Szerettem őt, de megcsalt!

Júdás elrohan.

Fülöp:

Ó jaj, mi lesz most velünk?

András:

Szörnyű kétségbe estem.

Péter:

975 Folytatjuk az ő küldetését. Hirdetjük a szavait a
világ minden táján.

Mária Magdolna:

Sietve el kell hagynunk a várost. Itt veszélyben lehetünk.

Péter:

Máriának igaza van. Gyertek testvéreim! Még
pirkadat előtt Emmausba érhetünk és ott mindannyian
elrejtőzhetünk egy időre Kajafás emberei elől.

Mindannyian el.

5. szín

Pontius Pilatus palotájában.

Pontius Pilatus:

980 A főpapok azzal hoztak eléem, hogy félrevezeted a
népet és a császár ellen lázítod őket. Felkent királyuknak
adod ki magadat. Válaszolj a vádakra! Igazak ezek?

Jézus:

Ha ők mondják.

Pontius Pilatus:

Te vagy hát a zsidók királya?

Jézus:

985 Te mondod.

Pontius Pilatus:

Nem mondom! Kérdezem.

Jézus:

Az én királyságom nem e világból való. Az Úr tesz királlyá az ő Mennyei Királyságában, ha megbocsájtja mérhetetlen bűnömet.

Pontius Pilatus:

990 Tehát bűnös vagy?

Jézus:

Arra születtem és azért jöttem a világra, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mégis hazugság volt minden szavam, mikkel másokat tanítottam.

Pontius Pilatus:

Mi az igazság?

Hosszú csend, Pilatus idegesen járkal.

Pontius Pilatus:

995 Kötözni való bolond vagy, de más bűnöd nincs. Az irigy főpapok féltik tőled a hatalmukat. Ezért akarnak elveszejteni. Ha megkímélem az életed, még lázadást is szíthatnak. Nyakunkon az ünnep. Rengeteg nincstelen érkezik a városba, kiket nem nehéz feltüzelni. Könnyen kegyvesztett lehetek Tiberius császár előtt, ha most zavargások törnek ki a provinciában. Egy ágrólszakadt tanító élete nem nagy ár a nyugaloméért. Másrésről...

1000

Jézus:

Tedd, amit tenned kell!

Pontius Pilatus:

Mit mondasz..?

Jézus:

1005 Bűnös vagyok.

Pontius Pilatus:

Mi a te bűnöd?

Jézus:

Elárultam mesteremet.

Pontius Pilatus:

Ő nem volt vádlóid között. Mások a vádak ellened.

Jézus:

1010 Megérdemlem a halált. Tedd, amit a főpapok kívánnak és ami jó a császárnak!

Pontius Pilatus:

Valóban így a legkényelmesebb. Legyen hát!
Ám mivel büntelen vagy én mosom kezeim.
Örség!

Az örök elviszik Jézust.

Pontius Pilatus:

1015 Az ilyen bolond emberek forgatják fel a világot.
... Épp itt az ideje.

Pilatus el.

V. felvonás

1. szín

Golgota hegyén. A keresztek már állnak. Katonák, zsidók, síró asszonyok állnak mindenhol. Csak Jézus hangja hallatszik.

Jézus hangja:

Íme itt vagyok a keresztfán. Már közel a halál. Még

1020 érzem a kint, mely testem gyötri, de a lelkemet emésztő
fájdalom már szünni látszik. Életemre visszatekintve
látom gyötrelmes halálom borzalmas okát. Mesterem
vére kiált fel hozzám a keresztre.
Oh, hogy vezekelnék, de nincs rá mód!
Mégis isteni kegy az enyém. Életemben sok beteget
és bűnöst, megszállt szerencsétlent feloldoztam
1025 terhe alól, de ez kevés. Isten akaratából minden
ember orvosa lehetek. E pillanattól bűnük az én
vállam nyomja. Ígérem, Istenem, elbírom e hatalmas
terhet!

Jézus:

Uram, bocsáss meg nékem! Nem tudtam, mit cselekszem!

Jézus meghal a kereszten.

Jézus hangja:

1030 Bevégeztetett! Sorsom eldőlt. Megtisztulva állhatok
Uram elé. Halálommal új élet kezdődik az emberek
számára. Ki én bennem hisz, annak nyitva áll a mennyek
kapuja. Ott leszek minden kőben és fában, felhőben és
sárban, állatban és virágban. Minden élőben és
1035 élettelenben. Ki tiszta szívvel keres engem, az
könnyedén megtalálhat és rajtam keresztül a szentlélekkel
azonosulhat. Most már mindent tudtok, tegyétek azt,
amit az ember fia mondott, ki meghalt értetek a kereszten.
És íme, én veletek leszek minden nap a világ végezetéig.
1040 Ezt én mondom néktek, a názáreti Jézus, kit a megváltónak
neveznek. Ámen!

Epilógus

i.sz. 325. június

*Nicea, Nagy Constantinus szálláshelyén. Constantinus asztalnál ül és
elmélyülten olvas egy kopott papirusztekercset. Kicsit távolabb Szent Hosius
áll. Constantinus hirtelen felnéz.*

Nagy Constantinus:

Hol találták ezt a papirusztekercset?

Szent Hosius:

Jeruzsálemtől nem messze, egy Szuba nevű falu
határában, egy barlangban. Az iszap és a törmelék
az évek során teljesen betemette a tekercstartó

1045 amphórát, amelyben egy pásztor megtalálta a papirusztekercset. Az idei nagy esőzések elárasztották a barlangot és az ár elvonultával vált láthatóvá az edény.

Nagy Constantinus:

1050 Bizonyosak lehetünk benne, hogy nem gonosz hamisítvány?

Szent Hosius:

Teljesen bizonyosak, fenség. Az amphórát lezáró pecsét sértetlen volt, ezért is maradhatott meg ennyire épen a papirusz. A tekercs mellet pedig Tiberius császár aureusait találtuk.

Nagy Constantinus:

1055 Ez a papirusz semmilyen módon nem kerülhet a hívők elé. Még a püspökök sem ismerhetik meg a benne leírtakat. Nehezen megerősödő egyházunkat alapjaiban döntené rommá.

Szent Hosius:

1060 De ha tényleg eredeti és maga Jézus Krisztus írta, nem kellene bevenni a szent iratok közé?

Nagy Constantinus:

1065 Ez az evangélium csak zavart keltene a hívők között. Egyházunkra nézve kártékony folyamatokat indítana el. Így is alig tudom féken tartani Alexandrosz és Arius híveit, hogy karddal ne támadjanak egymásra hittételeik miatt. Ezt a papiruszt mindenképpen meg kell semmisíteni! Te, pedig Hosius, esküdj a szent keresztre, hogy erről az írásról soha senkinek nem beszélsz!

Szent Hosius:

1070 Esküszöm, uram, a szent keresztre. Jézus Krisztus, a mi megváltónk tartsa számon eskümet!

Nagy Constantinus egy táliban meggyújtja a papiruszt.

Nagy Constantinus:

Egyházunk hatalma végre megszilárdulni látszik. Nem engedhetem, hogy bármi is aláássa szentségét

és tekintélyét. Megváltó urunk gyalázza, s magának az egyháznak a létjogosultságát kérdőjelezi meg ez az írás. El kell hát pusztítani!